

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Landstinget. Nr. 50.

Sjette Session.

50de Møde.

Onsdagen den 7de Marts.

(Fort.)

**Kirke- og Underviisningsminis-
teren:** Det forekommer mig ikke, at det, jeg
yttrede, gav nogen Anledning til de sidste Be-
mærkninger. (B. Christensen: Nei, aldeles
ikke.)

Blom: Jeg synes, at det er ganske lige-
fremt, at den, fra hvem Dnsket udgaaer om
at erholde en anden Præst, ogsaa maa finde
sig i de Ubequemmeligheder, der dermed ere
forbundne. Oprindeligt er jo Sognebaandet
sluttet for alle Vedkommendes Skuld; og den,
som føler sig saaledes tilsluttet til en fremmed
Præst, at han vil forlade sin egen, maa jo
naturligviis allerede for længe siden have be-
tænkt de Vanskeligheder, som Forandringen af
Præst kunde medføre for ham. Han har jo
dog ikke kunnet faae Forskjærlighed for en
Præst, uden at han først maa have hørt ham
prædike, ja endogsaa jævnlig være kommen i
den Kirke, hvori han prædiker. Men, da han
dog ikke kan forlange, at den fremmede Præst
skal komme i hans Sognkirke og prædike for
ham, saa synes mig, at det er i sin Orden,
at de andre kirkelige Handlinger ogsaa hen-
slyttes til den nye Præsts Kirke. Det Væ-
sentlige, det Mandelige, det er jo dog Præ-
stens Personlighed og ingenlunde Bygningen;
og der, hvor Præsten træder op og prædiker,
der maa Vedkommende søge hen.

S. Nielsen: Ja, saalænge man er le-
vende, kan man søge en anden Præst, men i
det Dødelik, man er død, saa er man ganske
vist fritagen derfor. Den ærede Taler har ikke

lagt Mærke til, hvorledes der skal forholdes,
naar det f. Ex. har været mit Dnske, at Præ-
sten efter min Død skal kaste Jord paa mig
og holde Rigtale over mig. Skal man nu
bringe mig hen til vedkommende Præst, for at
dette kan skee? Er det ikke mere hensigtsmæs-
sigt, at Taler bliver holdt paa det Sted, hvor
jeg skulde jordes? — Der vil vistnok ikke være
saa mange Omstændigheder med at faae Præ-
sten til det Sted, hvor jeg skulde jordes, som
der vilde være med at bringe mig til Præ-
sten, for at faae denne Forretning udført hos
ham. Jeg kan saaledes ikke indsee Andet, end
at det er meget hensigtsmæssigt, at den nye
Præst skal have fuld Udgang til Kirken i det
Sogn, hvori den boer, der har ønsket ham til
at udføre denne Forretning.

Blom: Maa jeg bede om Ordet?

Formanden: Jeg tør forudsætte, at der
fra Thingets Side Intet høves imod, at den
ærede Landstingsmand faaer Ordet, skøndt
han allerede har havt det to Gange.

Blom: Jeg skal kun bemærke, at det so-
rekommer mig, at den ærede Taler, der stöder
tilhøre for mig (Lehmann), allerede har frem-
hævet som en Undtagelse fra Reglen, at Be-
gravelsen skulde finde Sted der, hvor Vedkom-
mende er bosteddende.

Drejser: Jeg skal blot med Hensyn til
Spørgsmaalet om Brugen af Kirken tillade
mig den korte Bemærkning, at man meget let
kan tænke sig det Tilfælde, hvor et Medlem af
Menigheden ønsker sig i de kirkelige Anliggen-
der betjent af et fremmed Sogns Præst, imen-
dens han ved Siden deraf aldeles ikke har
noget Dnske om at træde i Forbindelse med
den fremmede Præsts egen Menighed, og at
den Paagjældende i saadant Tilfælde, naar han
ikke kan faae de geistlige Forretninger udført